

15 Temmuz: Türk Solunun Cenaze Töreni

Cengiz Alğan

*Onlar ki toprakta karınca,
suda balık,
havada kuş kadar
çokturlar;*

...

*...sürülmüş toprağın ve şehirlerin bahtı
bir şafak vakti değişmiş olur,
bir şafak vakti karanlığın kenarından
onlar ağır ellerini toprağa basıp
doğruldukları zaman.*

Nazım Hikmet / Kuvâyi Milliye Destanı

İrili ufaklı bütün örgütleriyle Türk solu yıllar yılı, Nazım'ın girişteki şiirinde söz ettiği işçi sınıfının, ezilenlerin, halkın “ağır ellerini toprağa basıp doğrulacağı” bir devrime öncülük etme hayaliyle yaşadı. Örgütler kuruldu, ittifaklar yapıldı, çatışmalar yaşandı. Okullarda, fabrikalarda, sendikalarda, mahallelerde örgütlenme çalışmaları yapıldı. Sayısız gazete, dergi, broşür, bildiri çıkarıldı, dağıtıldı. Milyon kez basın açıklamaları, mitingler, yürüyüşler düzenlendi. Silahlananlar oldu, devletle ve birbirleriyle çatıştılar. Hapislere düştü, işkencelerden, infazlardan geçildi. Şiirler, romanlar, öyküler, marşlar, şarkılar yazıldı, filmler çekildi. Bunların hepsi de “o büyük güne” hazırlık içindi. Kalabalıkların “doğrulacağı” devrim gününe...

Ve 15 Temmuz'da “o büyük gün” geldi çattı. Savaş uçakları, ağır silahlı helikopterler, tanklar, savaş gemileri, zırhlı araçlarla, halk düşmanı darbeciler halka ölüm kusmaya başladı. Peki, bütün bir ömrü “alında yıldızlı bereler”, mavzerler, Keleşler, Che'ler, Mahir'ler, Deniz'ler, gerillalar, işçi sınıfı ve devrimler edebiyatıyla tüketmiş sol ne yaptı? HİÇ! Evet, hiçbir şey yapmadı. Gözüne fener tutulmuş tavşan gibi kalakaldı. Paralize oldu.

İlk şoklarını atlattıktan hemen sonra, daha uçaklar tepemizdeyken, yaptıkları ilk iş bunun sahte bir darbe olduğunu ilan etmek oldu. Olan biten her şey tiyatroydu. Erdoğan'ın başkanlık için organize ettiği bir senaryo sahneye konuluyordu. Sonra darbeye karşı sokağa dökülen “makarnacıları” aşağılamaya başladılar. Tabii darbeyi evde oturup TV'den izleyince tiyatro demek daha kolay olmuştur. İlginçtir, darbeci örgüt FETÖ lideri Gülen ve Batı basını da aynı iddiaları, aynı sözlerle dile getiriyorlar.

Daha darbenin ilk saatlerinde darbeci askerlere “kötü muamele” yapıldığından şikâyeteye başladılar. Yalan da söylediler. Bir askerin kafasının kesildiği haberini **BirGün, Cumhuriyet, Sözcü** gibi gazeteler ve **Eren Keskin** gibi insan hakları aktivistleri yaydı. Adli Tıp “kafası kesilerek gelen ölü yok” açıklaması yaptıktan sonra bile bu yalanı yaymaya devam ettiler. Hatta “o asker Kürtmüş” diye bir de etnik kaşıma işine giriştiler.

Suriye iç savaşında onbinlerce insan ölür, rejimin hapishanelerinde işkencelerde can verirken, ilk bir yıl rapor çıkarmayan **Uluslararası Af Örgütü**, darbenin ilk günlerinde gözaltına alınan askerlere işkence yapıldığını, hatta tecavüz edildiğini ‘raporladı’. Bu yalan da Ukrayna’dan alınmış bazı fotoğraflar eşliğinde servis edildi.

Akla ziyan bu değerlendirmeleri, Türkiye’deki solun temsilcileri, meslek odaları, siyasi partileri filan da bildiri yayınlayarak tekrarladı. Bence solun kendi cenaze ilanı anlamına gelen bazı alıntılarını aşağıda derledim. Buyurun:

Kürt haklarını savunmak iddiasıyla yola çıkıp tamamen Türk solu güdümlü bir örgüte dönüşen **HDP**’nin eşbaşkanı **Demirtaş**:

“Sivil darbecilere karşı başka bir grup darbe girişiminde bulunmuştur... İlericiler, aydınlıktan yana olanlar kendi geleceğimizi birlikte yaratamazsak İŞİD zihniyeti darbeci girişimi fırsat bilecek adımlara girişebilir”. “İŞİD’çi bir kafa, bir güruh, Hüda-Parlısıyla, AKP’lisiyle bütün dinci, gerici gruplar, meydanlarda güç gösterisi yapıyor ve demokrasiden ne anladıklarını da gösteriyorlar. Hiç kimseyi bu ülkede yurttaş olarak bile görmek istemiyorlar. Özellikle darbe girişimi sırasında suçu günahı olmayan zavallı erlere bile neler yaptıklarını görüyorsunuz”(Darbenin ilk günü yaptığı açıklamada, ‘Saray’ın ırkçı, milliyetçi politikalarla bir “savaş bloğu” kurduğunu ve darbenin bu yüzden geldiğini ekliyor çok demokrat eşbaşkan. Fakat bir şeyi eklemeyi unutuyor: HDP tabanını darbeye karşı aktif olarak sokağa çağırmaı).

Diğer eşbaşkan **Yüksekdağ**:

“Erdoğan muhalefete darbe yaptı. İç savaşa her zamankinden yakınız”. “Darbeye karşı mücadele adı altında sokağa çıkan linç grupları, sokaklarda gördükleri kadınları hedef haline getirdi”. “Halk darbeye karşı sokağa çıksın diye devletin tüm olanaklarını kullandılar” (Burada kahkaha atabilirsiniz).

HDP’nin darbeye karşı direniş için ilk aklına gelen ve uygulamaya koyduğu kampanya ne oldu dersiniz? Öcalan’a özgürlük. Ne diyelim, alıştık artık.

Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu’na göre, darbeye karşı canı pahasına direnen muhafazakâr kadınlar, aslında “evlere kapatılmalarına karşı” sokağa çıkmışlardı.

ODTÜ Öğrencileri (darbeden 12 gün sonra):

“Açıktır ki camilerden selalar eşliğinde bildiriler okuyanlar bunu demokrasi için yapmıyor”, “Açıktır ki tekbirlerle sokağa çıkıp yirmili yaşlardaki erlerin kafasını kesecek boyuttaki vahşeti sergileyenler bunu demokrasi için yapmıyor. Açıktır ki meydanlarda tekbir seslerinin arkasında erilliğin en iğrenç boyutlarını, tacizin her türlüünü sergileyenler bunu demokrasi için yapmıyor”, “Gün darbeciler ve Tayyip Erdoğan arasında şekillenen bu saflaşmanın dışında üçüncü bir sesi, “Ne darbe, ne diktatörlük!” söylemini yükseltmenin günüdür”.

Direnişi itibarsızlaştırma çabalarında başı çekenlerden **Halkevleri** yayın organı **SendikaOrg**:

“Çağrılar nafile, Taksim’de bin kişi bile toplanamadı”.

TMMOB Maden Mühendisleri Odası:

“Çatışmanın tarafları demokrasi dışı yollarda mutabıktırlar. Bu güçler şu anki rejimi birlikte inşa ettiler ve ülkemizi mahvetttiler”, “Yaşanan kavga ezilen, sömürülen halkımızın ve bizim kavgamız değildir” “Darbe girişiminin ardından camilerden okutturulan ve medyadan gönderilen mesajlarla adeta cihat çağrıları yapılmaktadır.”

Meclis’i bombalayanlar ile devrilmek istenen hükümet ‘çatışan taraflar’ yani! Biz karışmayalım!

Makine Mühendisleri Odası:

“Askeri darbe girişiminin, camilerden okunan ve halk üzerinde daha ağır bir diktatörlüğe varacak olan cihat çağrılarına dönüşmesi ile yeni bir kaotik ortama giriyoruz.

Bu sürecin görünen sonucu, eğer mücadele etmezsek açık bir diktatörlük, açık bir faşizm ve başkanlık rejimi olacaktır.”

DİSK (Darbenin 9. Günü, “her türlü darbeye karşıyız” klişesini tekrarladıktan sonra):

“AKP iktidarı ise “darbe ile mücadele” gerekçesiyle 20 Temmuz Çarşamba günü tüm ülkeyi kapsayan OHAL ilan ederek toplumu susturmaya, kendisinden olmayan herkesi sindirmeye çalışmaktadır. Demokrasi talebiyle sokağa çağrılan kitlelerin önüne şeriat söylemi ve kışkırtmalarıyla geçilerek, halkın üzerinde tahakküm kurulmak istendiğini ve bunda ısrar edildiğini görüyoruz”.

Gezi’den çıkan arkaik militan laikçilerin oluşumu **Birleşik Haziran Hareketi** (Darbeden bir hafta sonra ve CHP’nin Taksim mitingine çağrı yaparken):

“Bu gösterilere demokrasi sloganları değil, idam ve şeriat çağrıları damga vurmuştur. Emekçi halkımız, ‘demokrasi şöleni’ adı altında düzenlenen bu şeriat çağrılarına ve AKP’nin kendi karşı-darbesini örgütleme girişimine iltifat etmemiştir. Ulaşımın bedava yapılmasına, yiyecek-içecek ikramlarına, TC Devleti ve Tayyip Erdoğan imzalı çağrılara rağmen gösterilere beklenenin çok altında bir kitle katılmıştır. Nihayet AKP ipleri tamamen eline

almak üzere OHAL uygulaması kararı almıştır”, “Meydanı darbe ve diktatörlük heveslilerine bırakmayacağız”.

Bu hareketin önde gelenleri, CHP’nin Taksim mitingi sonrası, fotoğraflar da ekleyerek “AKP’li IŞİD çetelerini meydana sokmadık!” paylaşımları yaptılar. Zaten mitinge giriş görüntülerinde de “Kahrolsun AKP Diktatörlüğü”, “Katil AKP!” gibi sloganlar atıyorlardı.

Murat Belge:

“Darbe başarısız oldu, başarısız olduğu anlaşıldı; halk bundan sonra sokağa döküldü”, “Halk demokrasiyi değil, AKP’nin ve Tayyip Erdoğan’ın iktidarının devam etmesini istediği için meydanlarda toplandı. Tayyip Erdoğan’ın iktidarı ise “demokratik” falan değil”, “(Erdoğan) Meydanları terk etmeyin” direktifleriyle, saldıracak hedef arayan bir kitleyi ayakta tutuyor.”.

Aydın Engin:

“O yurttaşları Boğaziçi Köprüsü’ne, alanlara, sokaklara çıkaran sebebi sorgulamıyorum. Belki “Siyasal İslam’ın iktidarı tehlikede, kalkın ey cemaat-ı müslimin” diye din gayretiyle; belki bu iktidarda işleri tıkırındaydı da “Aman musluk tıkanmasın” kaygısıyla sokağa çıktılar.”

(Yine de hakkını yemeyelim; sokağa çıkanların hakkını teslim ediyor ve kendi mahallesini “**O gece ve ertesi günlerde bizim mahalle ne yaptı?**” diye de sorguluyor Aydın Engin).

En fantastik açıklama, 12 Mart muhtırasını **Dev-Genç** adına selamlamış olan **Ertuğrul Kürkçü**’den geldi:

“İnsanların kendilerini tankların altına atması için maddi olmayan sebepler gerekir. Ancak öte yandan, AKP’nin bir darbe bastırma sürecini başından beri planlamış olduğu doğruysa, önceden bunun simülasyonunun yapılmış olduğunu da söyleyebiliriz.

Tayyip Erdoğan’ın alelacele, mutlaka bir kanal bularak sokaklara çıkılması yönündeki telkini yapmak için çırpınmış olması, bizzat darbe simülasyonunun parçasıdır. “Böyle bir durumda başkan bizzat davet yapmadıkça sokaklara dökülünmeyecektir” veya “Bizzat başkan davet yaptığında sokağa çıkılacaktır” gibi bir geri planının olması gerekir ki, karşı koyma hareketi zaten o noktadan sonra başlamıştı. AKP’nin darbe karşıtı bir hazırlığı yoksa kitlenin bu kadar hızlı organize olabileceğini düşünmek için ben bir sebep göremiyorum.”

Allah akıl fikir versin diyeceğim ama Kürkçü “Bu son fasıldır ey ömrüm, nasıl geçersen geç” aşamasını bile çoktan atlamış.

Darbeye karşı nispeten net bir tutum takınan tek sol grup **DSİP** oldu. Geriye kalan solun küçümsediği ve aşağıladığı sokağa çıkan kitleleri savundu. Önceliğin darbeye karşı durmak olduğunu ilan ettiler. Ancak darbenin ana aktörünün FETÖ olduğunu inkâra varan yorumlar

da yaptılar. Hükümetin darbeyi “hemen cemaate bağlamasının hiçbir inandırıcılığı yok”tu onlara göre. Kimi yazarları darbeyi yıllar önce “Genç Subaylar Rahatsız” diyenlerin, “cumhuriyeti koruma” görevlilerinin yaptığını ileri sürdü. Ergenekoncu tayfayı tasfiye edip yerine kendileri yerleşen, dünya çapında örgütlenmiş, CIA destekli istihbarat şebekesi FETÖ’yü hala göremiyorlar. 17-25 Aralık yargı darbesi girişiminde gözlerine inen perde kalkmamış daha. Bu darbeye bile kalkmadıysa bundan sonra da umutsuz vakadır artık.

Birkaç yazarları da darbe karşıtlığının yanına “OHAL’e de karşıyız”ı ekledi. Darbenin gelişini Erdoğan’ın otoriterleşmesine ve Kürtlerle çözümü bitirmesine bağladı. Yine de zihni Erdoğan düşmanlığından pelteye dönüşmüş, duyar duymaz sokağa dökülen yoksul halk kitlelerini küçümseyen, İslamofobik ve tükenmiş solun tamamından daha iyi durumda sayılırlar.

* * *

Özetle Türk solunu (HDP ve CHP dâhil) 28 Şubat’ta felç eden “**Ne Şeriat, Ne Darbe**”, “**Ne Cami, Ne Kışla/Okul, Fabrika**” aymazlığı sürüyor. Aradan geçen 20 senede ancak “**Ne darbe, ne diktatörlük**” sloganına varabildiler. Bombardıman ve ağır makineli tüfek seslerini değil, “**Allahu Ekber**” seslerini duyabildiler. 81 şehirde iki haftadır sokakta sabahlayan, darbeyi durdurarak onların da geleceğini kurtaran milyonlar arasında, başörtülü kadın, sakallı erkek fotoğraflarını paylaşp “İşte İŞİD’çi zihniyet!” diye bağırarak, İslamofobik nefretlerini kustular.

15 Temmuz başarısız darbe girişimi, gözlerimizin önünde bir halk devrimine dönüşürken çekirdek çitleyip sosyal medyada kakara kikiri yaptılar. Geniş halk yığınlarıyla zaten hiçbir zaman kuramadıkları bağ, böylece 15 Temmuz’da sonsuza kadar koptu. Toplumla aralarındaki zaten çok açık olan mesafe artık kapatılması olanaksız bir uçuruma dönüştü.

Üstelik Gezi ile elde ettiklerini sandıkları prestij de uçup gitti. Boyner’le pankart açıp, polis su sıkınca Koç’un otiline kaçan gardrop devrimcileri, 250 devrim şehidi, 2.200 yaralı vermek pahasına, çıplak elle tank durduran gerçek devrimcilerin destanı karşısında tarihe gömüldüler.

Tank sesiyle bile uyanamadılar yani.

Şimdi Türkiye’nin tarihi yeniden yazılıyor. 15 Temmuz bir milat olacak. Büyük bir sivilleşme hamlesiyle çok daha özgürlükçü bir rejime kavuşmanın eşiğindeyiz. Türkiye bütün ayak bağlarından kurtulacak. Kafasını kumdan çıkaramayan arkaiklerden, işte kurtuldu bile. Yolumuz açık olsun.

OHAL notu:

Direnişi “neresinden tutsam da kötülesem” diyenlerin ya da “darbeye karşı çıkayım ama AKP’ye de çok yanaşmış görünmeyeyim” diyen sterillerin can havliyle tutunduğu argümanlardan en önemlisi OHAL ilanı. Güya ‘ilkesel olarak’ OHAL’e karşı çıkıyorlar ama yine bir gerçeği ıskalıyorlar.

Bu OHAL (hükümet yetkililerinin de vurguladığı gibi) halka karşı değil. Sokakta halk ayaklanmaları var da hükümet bunları bastırmak için mi sokağa askeri polisi sürüyor? Öyle olsa Gezi’de ilan edilirdi ki o zaman bile yapılmadı.

Aksine, tehdit ordunun içinden geldi. Ortada istihbarat zaaflarının yanı sıra henüz açıklanamamış boşluklar var. Tehdidin devam edip etmediği, başka askerlerin de sırada olup olmadığı bilinmiyordu. Çapı ve ulaştığı ağlar daha tam çözülememiş bir örgüte karşı hızlı hareket yeteneği sağlamanın en kestirme yolu OHAL ilanıydı.

Nitekim OHAL’in ilk üç kararnamesinde de görülebileceği gibi, alınan tedbirler tamamen bu örgüte ve askerinin içinden çıkabilecek tehditlere karşı oldu. Üçüncü kararnamede ise orduyu tamamen sivillere bağlayan, devrim niteliğinde kararlar alındı. Başına sonuna bakmadan her şeye karşı çıkmak da solun bir başka hastalığı.

Serbestiyet.com

02.08.2016